

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון ח (שצט) ♦ שנה ט

פ' וישלח ♦ טו כסלו ה'תשפב

דברי אלוקים חיים
מורן רבינו הגה"ק זיע"א

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשוי אחיו ארצה שער שדה אדם. המפרשים התקשו להסביר למה שלח יעקב מלאכים לעשוי אחיו, אע"פ שהקב"ה הבטיחו וכמ"ש בפרשה הקודמת (ויצא כ"ח ט"ו) והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך, ורש"י הק' פירש על הפסוק "קטנתי מכל החסדים" שנתמעטו זכותי ע"י החסדים והאמת שעשית עמי, לכך אני ירא שמא הבטחתי ונתלכלכתי בחטא, ויגרום לי להימסר ביד עשוי כלומר שאף שאמר יעקב עם לבן גרתי ותרי"ג מצות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים, וכוונתו לומר בזה שלא תוכל לי, כי הברכה שברכו אביו את עשוי, אמר לו כתנאי שזה רק כאשר תריד, כלומר שיעקב לא ישמור את התורה ולכך אמר לו יעקב אבל אנכי שמרתי תרי"ג מצוות, אבל מ"מ ירא יעקב שמא חטא ויגרום החטא להימסר ביד עשוי, וחטא פירושו שוגג, ואף מה שכתוב "כאשר תריד" פירושו במזיד, מכל מקום פחד יעקב שמא השוגג יגרום גם כן שימסר ביד עשוי.

והרמב"ן כתב: וכבר תפסוהו החכמים ליעקב על זה, ואמרו מחזיק באזני כלב, אמר לו הקב"ה ליעקב, לדרכו היה מהלך והיית משלח אצלו ואומר לו כה אמר עבדיך יעקב, ועל דעתי גם זה ירמוז כי אנחנו התחלנו בנפילתינו ביד אדום כי מלכי בית שני באו בברית עם הרומיים ומהם שבאו לרומא, והיא הייתה סיבת נפילתם בידם. ועוד כתב הרמב"ן שנכתבה הפרשה הזאת להודיע כי הציל הקב"ה את עבדו וגואלו מיד חזק ממני, וישלח מלאך ויציליה, וללמדנו עוד שהוא לא בטח בצדקתו והשתדל בהצלה בכל יכולתו, ויש בה עוד רמז לדורות כי כל אשר אירע לאבינו עם עשוי אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשוי, וראוי לנו לאחוז בדרכו של צדיק שנזמין עצמינו לשלושה הדברים שהזמין הוא את עצמו לתפילה ולדורון ולהצלה בדרך מלחמה, לברוח ולהינצל, וכבר ראוי רבותינו הרמז הזה מן הפרשה הזאת כאשר אזכיר עכ"ל.

וגם רבינו בחיי כתב כך שרבותינו תפשוהו ליעקב ממה שדרשו במדרש רבא בראשית מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו, אמר לך הקב"ה ליעקב לדרכו היה מהלך שהיה משלח אצלו ואמר כה אמר עבדיך יעקב, וזה שאמר הכתוב מעין נרפס ומקור משחת צדיק מט לפני רשע עכ"ל.

ואח"כ כתוב עוד ברבינו בחיי בזה"ל: ודע כי יש בפרשה הזאת ביאור למה שאירע ליעקב עם עשוי אחיו, ורמז גם כן לדורות למה שעתידי שיארע לנו תמיד עם בניו עשוי, וראוי לנו לאחוז דרכו של יעקב שהתקין עצמו לשלושה דברים למלחמה לתפלה לדורון למלחמה הוא שכתוב ויחץ את העם אשר אתו וכתוב ויאמר אם יבוא

עשוי וגו', לתפילה הוא שאמר אלוקי אבי אברהם וגו' הצילנו נא לדורון הוא שכתוב סכום מאתיים וגו', וממנו ראה חזקיהו המלך וכן עשה שהתקין עצמו לג' דברים אלו כלפי סנחריב מלך אשור, דכתיב ויתן חזקיהו את כל הכסף, וכתוב ויתן שרי מלחמות על העם, וכתוב ויתפלל חזקיהו לפני ה', וכן אנחנו צריכים ללכת

דברות קודש
מורן רבינו עט"ר שליט"א

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת (לב, יא)
"קטנתי", פותח יעקב את תחינתו לבוראו, "קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדיך".

רק כדאי שנזכור שיעקב שב כעת מבית לבן, שם מסר נפשו להקים את בית ישראל ולשמור תרי"ג מצוות (כמ"ש רש"י), חרף העבודה הגשמית המפרכת והמניעות שהציב לבן בפניו. ובכל זאת, הוא חש את קטנותו מול החסד הגדול שמרעיף עליו הקב"ה, ואינו רואה לעצמו נקודות זכות שתיזקפנה להצלתו. הוא מרגיש ומבין שכלל לא מגיע לו חסד מה' (בעוד שכל אדם פשוט בטוח שמגיע לו, ועוד מתאונן שחסר לו). בספר "אור יהל" מחדד זאת שכלל שהאדם גדול יותר, הוא יודע ומרגיש יותר כמה הוא מקבל אין סוף של חסדים וכמה הוא קטן מלבקש, ולכן יעקב אבינו שהוא האדם שבמרכבה ידע והרגיש כל זאת.

מיעקב אבינו ע"ה – כותב רבנו בחיי – למדים אנו כיצד עלינו לחוש ובאיזו גישה לפנות בבקשה אל ה': "מכאן שראוי לאדם שיתבונן בתפלתו חסרון עצמו ופחיתותו, ואדנות האדון אשר הוא אליו עבד, זהו שאמר: את עבדיך. ושיתבונן בריבוי חסדי השם יתברך וטובותיו עלינו... ואחר שיתבונן בכל זה ישאל צרכיו".

את גישתו זו של יעקב, מוצאים אנו גם בהמשך, כאשר במענה לשאלתו של עשוי אומר יעקב: "הי'לדים אשר חנן אלוקים את עבדיך" (לקמן ל"ג, ה'). ומפרש רבנו אברהם בן הרמב"ם בשם אביו זצ"ל ש"חנן" פירושו מתנת חנים למי שאינו ראוי לה. ברוב ענוותנותו, ראה יעקב כל ילד שנולד לו כדורון מאת הקב"ה, ולא כדבר שמגיע לו.

ליל שב"ק תשפא

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת (לב, יא)
ומפרש רש"י: נתמעטו זכותי על ידי חסדים ואמת שעשית עמי, לכך אני ירא שמא משהבטחתי נתקלקלתי בחטא ויגרום לי להמסר ביד עשו, ומבאר הרמב"ן כי לכאורה איננו נכון בלשון הכתוב. ועוד, כי אמר אחרי כן ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים, ומה יועיל הבטחון ההוא אם גרם החטא אחר כך. ועוד, כי יעקב הזכיר שתי הבטחות שהבטיחו הקב"ה בבית אל ובחרן, ואמר תחלה מה שנאמר לו בחרן, ה' האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך, והוא שנאמר לו בצאתו מבית לבן (לעיל לא ג) שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך. והנה אחרי כן לא היטיב לו בכל החסדים ובכל האמת האלה שיתמעטו זכותי על ידיהם:

אבל "קטנתי" לומר כי קטון הוא מהיותו ראוי לכל החסדים שעשה עמו, וכן מי יקום יעקב כי קטון הוא (עמוס ז ב), מהיותו יכול לסבול כל הנגזר עליו. וכן אמרו בבראשית רבה: (עו ח) קטונתי, רבי אבא אמר איני כדאי. והחסדים הם הטובות שעשה עמו בלא נדר, והאמת הטובה אשר הבטיחו ואימת לו הבטחתו. יאמר שאיננו ראוי שיבטיחנו ויעשה לו אותן טובות שהבטיחו בהן, ולא לטובות אחרות רבות שעשה עמו.

ועוד אפ"ל כי קטונתי כלומר הקטין עצמו מכל החסדים, דהיינו מרוב חסדים רק ראה כמה קטן הוא, וכמה מעטים הם יכולת בשם ודם, לעומת החסדים שהבורא מרעיף על בריותיו.

רעווא דרעוין תשפ"א

בדרכי האבות להתקין עצמינו להקביל פניהם במנחה ובלשון רכה ובתפילה לפני ה', אבל במלחמה אי אפשר שנאמר השבעתי אתכם בנות ירושלים וגו' שהשביעים שלא להתגרות מלחמה עם האומות עכ"ל.

ולכאורה יש סתירה בדבריהם שמקודם כתבו שיעקב עשה שלא כדין ששלח מנחה לעשיו ואח"כ כתבו שזה לרמז לדורות להתנהג כך.

ואולי יש לומר בפשטות שאין הכי נמי שיעקב לא היה צריך לעשות כך, אבל יעקב רצה ללמד אותנו לדורות, כשאין להם הבטחת ה' להינצל כמו שהיה ליעקב, ואעפ"כ פחד יעקב שלא יגרום החטא בשוגג, אם כן לדורות צריכין לעשות כמו שיעקב ע"ה עשה ולכן כתבה זאת התורה לרמז לעשות כן לדורות וזה לימד אותנו יעקב שאע"פ שהוא לא היה צריך לעשות את, ומכ"ש הרמב"ן והרבינו בחיי מ"מ לדורות צריכים להתנהג כמו שיעקב נהג עם עשיו, וכמ"ש הרמב"ן והרבינו בחיי. וכן כתב רבינו הק' הרבי ר' אלימלך זי"ע בספרו הק' נועם אלימלך בזה"ל: כה תאמרו לאדוני לעשיו, הנה התורה הקדושה מלמדת אותנו איך להתנהג בגלות המר הזו אשר אנחנו נתונים תחת יד האומות ואנחנו מוכרחים לקבל הגלות באהבה עד שירחם ה' עלינו ויגאלינו גאולת עולם במהרה, ובעוד שאנחנו בגלות המר אנחנו מוכרחים להיות נכנעים לפניהם ולקוראם אדונים וזהו שכתוב "כה תאמרו לאדוני לעשיו, ר"ל שתקראו אותו אדון בדברם עמו, ואז כאשר יוסיף להרע לכם יותר מן הראיה במיסים וארנונות גזל יהיה בידם, וע"י זה ירחם ה' עלינו כי די לנו בזה שאנחנו נכנעים לפניו וחולקים לו כבוד עכ"ל.

ובאור החיים הק' כתב בלשון הק' ובדרך רמז יכוין הכתוב לרמז ג' זמנים שישתנו בהם בני עשיו האחד יהיו יעקב ועשיו במידת האחוה, והוא אומר עשיו אחיו וזה היה עד עת החורבן, והגם שהיה זמן שהיה אדום תחת יד ישראל, זה היה זמן מועט, והשני מזמן שנחרב הבית עד עת קץ שעשיו במעלה גדולה ואין מעלת ישראל ניכרת לפניו, והוא שרמז באומרו ארצה שעיר בפת"ח תחת האל"ף להראות מדריגה עליונה, והשלישי בימים המקווים לנו שתהיה אדום ירשה, והוא אומר שדה אדום כשדה תיחרש עכ"ל הק'.

והנה כתבו הספרים הק' שזאת הפרשה מרמז על אחרית הימים ועל זה אמר יעקב והיה המחנה הנשאר לפליטה באם יבוא עשיו ויכה את המחנה הראשונה, וזה נתקיים בדורות האחרונים, כשהיתה גזירה במדינה פלוני והייתה ההצלה במדינה השניה, וזה שאמרו חז"ל צדקה עשה הקב"ה שפיזרן בין האומות ולא במדינה אחת, וזה ראינו גם בדור האחרון לפני כשבועים שנה, שנחרבה ארצות אירופה בחורבן הנורא, ונשארה עם ישראל בארצות שונות וריווח והצלה עמדה ליהודים ממקום אחר, ובעיקר בארצנו הק' שלא שלטה עליהם יד עמלק ימ"ש הגרמני, וכן עד היום הזה ה' עושה נפלאות בארץ הק' להחיות עם רב עד ביאת המשיח בב"א.

וכן שמענו פעמים רבות מאת כ"ק אדמו"ר זי"ע (משו"א) שאמר בשם צדיקים שבזמן הגאולה יהיה בירור וינצלו רק הצדיקים ויראי השם ועיקר ההצלה יהיה בארץ ישראל וכדכתיב ובהר ציון תהיה פליטה וגו' והיה מחזק אותנו תמיד בדברות קודשו להתחזק בתורה ויר"ש להיות מהניצלים בעת הגאולה הקרובה שיבוא במהרה בימינו בכלל כל ישראל ברחמים גדולים, ויתקיים בנו הפסוק והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו ועמך כולם צדיקים, נצר מטעי ומעשי ידיו להתפאר

ונחזור לפרשתנו ביעקב ששלח לומר לעשיו "עם לבן גרתי" ופירש רש"י שגרתי בגמטריה תרי"ג, ולומר לו שתרי"ג מצות שמרתי ולא למדתי מעשיו הרעים, ותמהו המפרשים, דמכיון שאמר שמרתי תרי"ג מצות מובן שלא למד ממעשיו של לבן, ועוד תימה איך קיים יעקב תרי"ג מצות שרובן נוהג רק בארץ ישראל ובזמן שבית המקדש קיים.

ובאמת הוא פשוט שיעקב אבינו לא אמר תרי"ג מצות 'קיימתי', אלא אמר תרי"ג 'שמרתי' שהכונה הוא כמו שכתוב בפסוק, "ואביו שמר את הדבר", שפירוש המתין, כמו כן יעקב שמר לקיימו שבאם יבוא זמן שיוכל לקיימן הוא יקיימם בפועל, ובאמת שגם בזמן המקדש לא היה אפשרות לקיים את כל התרי"ג מצוות מכיון שיש

מצות שהן בתנאי שבאם הוא ישראל לא יוכל לקיים המצוות שעל הכהן לעשותם וגם יש מצוות שלא יתכן שכל אחד יתחייב בהם, וכגון מצות גיטין, ובאם אין לו בכור אין לו מצות פדית פטר רחם וכו'.

ולכן כתבו הספרים הק' שיש כמה אופנים שחשוב כאילו האדם מקיים כל המצוות שבתורה, האחד הוא המתנה למצות וכנ"ל ועוד יש עצה של "לימוד" המצוות וכמ"ש ונשלמה פרים שפתינו, שכל העוסק בתורת חסאת ובתורת עולה, הוא כאילו מקיים מצות הקרבת הקרבנות אף בזמן הזה, ועוד יש אופן אם אדם יש בו אהבת ישראל ובכן בכגון דא הם חשובים כאדם אחד ולכן כתוב ועמך כולם אז הם צדיקים וכו' וכל אחד מקיים מצוה ששייך לו ונחשבים לכולם כאחד שכולם מקיימים כל המצוות שבתורה

ועל פי זה יובן העובדא שבגמרא במסכת שבת (דף ל"א) עם שמאי והלל מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו גיירנו על מנת שתלמדנו כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת, דוחפו (שמאי) באמת הבנין שבידו, בא לפני הלל אמר ליה, דעלך סני לחברך לא תעבד זו כל התורה כולה, ואידך פירושא הוא זיל גמור עכ"ל, הוא תמוה דהגר רצה להתגייר ולחסות תחת כנפי השכינה ומה ראה לשנות כזה ולומר על מנת שתלמדנו כל התורה על רגל אחת, וגם תמוה מה שאמר לו הלל ואידך זיל גמור, הלוא הוא ביקש ממנו שילמדו כל התורה על רגל אחת, ויבואר על פי שכל לעיל שאי אפשר לקיים כל התורה כולה באדם אחד דאם הוא אינו כהן אינו יכול קיים מצוות שבכהונה וכו' אם שכל אחד נהנה משל חברו, ע"י אהבת ישראל ונחשבים כאיש אחד כולם, ועוד יש תקנה ע"י לימוד התורה והעוסק בתורה עולה כאילו הקריבו וכנ"ל, וגם יש תקנה ע"י ההמתנה לקיים המצוה וכנ"ל, ועוד תקנה ע"י גלגול, שהגלגול השני יהיה כן כהן ויקיים מצות כהונה, ולכן הגר הזה שאמר על רגל אחת הכוונה היה שיקיים כל התורה בגלגול זה וזה נקרא רגל אחת, שלא יצטרך לבוא בגלגול שני, ולכן אמר לו הלל שיקיים מצות ואהבת לרעך כמוך וכיון שיהיה אהבה בינו לכל ישראל נחשבים הם כגוף אחד בקיום המצוות, ועוד אמר לו הלל ואידך זיל וכו' ר"ל שיש לו עוד עצה ותקנה "זיל גמור" שיל ללמוד דיני התורה ועל ידי עסק התורה יוכל לקיים כל התריג מצות שהלימוד נחשב כמקיים המצות בפועל, ואפשר לומר הא דלא אמר שימתין במחשבה שיבוא הזמן שיוכל לקיים וכמ"ש לעיל הפירוש "שמרתי" שאמר יעקב דהיינו שימתין במחשבה שיבוא הזמן שיוכל לקיימם, כי הגר הזה רוצה על רגל אחת לקיים בפועל ולא ע"י מחשבה ולכן נתן לו שני עצות אחד ע"י אהבת ישראל שכולם עושים המצות בפועל ויהיה כמו שהוא עשה זאת בעצמו בפועל וגם העצה השניה "זיל גמור" שזה גם כן עשייה שעקימת פיו ושפתיו הוי מעשה וכמ"ש חז"ל.

וגם אפשר לומר שגם שמאי שדוחפהו באמת הבנין, היתה הכוונה שילך ללמוד שאמת הבנין מרמז על תורה וכמ"ש וכל בניך לימודי השם, וחז"ל אמרו אל תקרא בניך אלא בוניך, כלומר כשעוסקים בתורה זהו בנינו של העולם וכל קיומו, וכמו שכל אם לא בראתי יומם ולילה חוקות שמים לא שמתי והגר הזה לא הבין כוונת שמאי וחשב ששמאי דוחפו, עד שאמר על שמאי שרצה לטורדו מן העולם ע"ש בגמרא, אבל הלל אמר לו בניחותא והבין שעליו לקיים מצות אהבת ישראל, או שילך ללמוד תורה "זיל גמור" ודו"ק

ונלך ונשובה לתרץ מה שאמר יעקב תרי"ג מצות שמרתי וגו' כלומר שיעקב אמר שקיימתי תרי"ג ע"י השמירה דהיינו הציפיה שאוכל לקיים בפועל ממש, אבל העצה של לימוד התורה אמר יעקב שלא יכלתי לקיימו מכיון שהרשע לבן לא נתן לו ללמוד, וזה שאמר ולא למדתי, משום מעשיו הרעים שלא נתן לו זמן ועת ללמוד, כי הוא טורדו בעסק המרעה של הצאן, ולכן כתוב במדרש שיעקב עסק אך ורק בט"ו מזמורים שבתהילים (קכ ל) ויה"ר שנוכל לקיים כל התרי"ג מצות שבתורה בפועל ממש, וע"י העצות הנ"ל להיות יגע בתורה ובמצותיה וע"י אהבת ישראל, וע"י נזכה להגאולה השלימה, וכמו שכל האוה"ח הק' שרק בזכות התורה שנקראת תורת משה, ומשה יהיה הגואל האחרון והוא יבוא רק אם נעסוק בתורה לשמה ובקיום מצותיה בקדושה וטהרה ויה"ר שנזכה לזה בקרוב ממש מתוך רחמים וחסדים מגולים אמן.

כניני תינים

ביאורי תינים

אל יפתח אדם פיו לשטן

בפרשתנו כתוב, ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אותי להבאישי ביושב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכני ונשמדתי אני וביתי. (בראשית ל"ד, ל') קשה לי למה אמר יעקב בלשון זה, והכני ונשמדתי, והרי אמרו חז"ל (ברכות דף י"ט ע"א) אל יפתח אדם פיו לשטן, ?

א) ונראה לתרץ בס"ד ע"פ מה שכתב בספר "מעניה של תורה" בשם ספר "רמתים צופים", בפרשת וישלח, על הפסוק, ויאמר למה זה תשאל לשמי, (בראשית ל"ב, ל'), וז"ל: לאחר שניצח יעקב את השטן את השר של עשיו, ניתן לו השם ישראל, במקום יעקב, כי כאשר נוסף למנין "יעקב", (182) את מנין "שטן" (359), מתקבל המנין של "ישראל", (541), ע"ש.

ואם כן נמצא שהתבטל השטן לגמרי מיעקב, ולא היה לשטן שום שליטה, שהרי בתוך שמו של יעקב נכנס שמו של השטן, לבטל השטן לגמרי, ואם כן לא קשה מידי, שאע"פ שאמרו חז"ל "אל יפתח אדם פיו לשטן", אולם מי ששולט על השטן, לא צריך לחשוש כלל, ודו"ק היטב. [ולפי יסוד זה אפשר לתרץ עוד פסוקים שנראה כביכול שיעקב פתח פה לשטן, כגון, ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון, (בראשית מ"ב, ד'), וכן, ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראוהו אסון בדרך וגו', (בראשית מ"ב, ב, ל"ח), וכן, ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם, (בראשית מ"ו, ל'), ועוד, ולפי הנ"ל אתי שפיר שיעקב לא חשש כלל מהשטן, שהרי שמו של השטן נכלל בשמו, וביטלו לגמרי, וזהו מרומז בקרא ויאמר "ישראל" (שזה גימטריא "יעקב שטן", וכן"ל), אמותה הפעם, כי לא חשש כלל שלא לפתוח פה לשטן. ודו"ק היטב]

ב) ואחי הגאון רבי אליעזר הכהן רבינוביץ שליט"א, מח"ס "חינוך הבנים כהלכתו", הוסיף לי להקשות מתחילת הפרשה שכתוב שאמר יעקב, אם יבוא עשיו אל המחנה האחת והכהו וגו', (בראשית ל"ב, ט'), והרי אל יפתח אדם פיו לשטן, ? ע"כ שאלתו.

ולפי הנ"ל אתי שפיר שאפילו כאן עדיין לא קיבל יעקב את השם ישראל, עכ"פ יעקב תמיד נלחם ברוחניות שלו מול השטן, והצליח להכניעו לגמרי, וכמו שראינו אחר כך כשפגש את השטן, וניצחו יעקב, וזהו בוודאי היה על ידי שנלחם תמיד ברוחניות שלו מול השטן, וניצחו, וביטל השטן לגמרי, ולכן קיבל באמת אחר כך השם "ישראל", שזה גימטריא כמו "יעקב, שטן", שמרמז שהכניע השטן לגמרי, וכן"ל, ולכן לא חשש מהשטן כלל, והיה יכול לפתוח פה לשטן, מבלי היזק, ודו"ק היטב. [וע"ע מש"כ בס"ד בספרי "גם אני אודך" פרשת ויצא, על הפסוק ושבת בשלום (אות ה') ודו"ק].

ג) זקני הגה"צ רבי לוי הכהן רבינוביץ צ"ל, בעל "מעדני השלחן", תירץ קושיית אחי הג"ר אליעזר שליט"א, שאמר יעקב רק בלשון "אם" יבוא עשיו וגו', וזה קל יותר. עכ"ד. ודפח"ח.

ד) ואחי הגאון רבי אליעזר הכהן רבינוביץ שליט"א, מח"ס "חינוך הבנים כהלכתו", תירץ הקושיא שאמר יעקב: אם יבוא עשיו אל המחנה האחת והכהו, שאולי אמר זאת יעקב רק "בלבבו", שהרי לכאורה לא היה לו צורך לומר זאת לאחרים, וכיון שאמר כן רק בלבבו, אין שום חשש, שהקפידא הוא רק לפתוח "פה" לשטן, אבל לא "בלבבו". עכ"ד. ונפלא.

מאת המו"צ דק"ק קראלי

הרה"ג ר' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס גם אני אודך

התפללתי בקברו של

הצדיק מקראלי

רבינו אביגדור בן ר' משה זיע"א

בער"ח לרגל יו"ד א' חשון שעעל"ט

ונושעת

ס.ח

וישלח יעקב מלאכים פרש"י מלאכים ממש, י"ל דידוע מזוה"ק שמכל מצוה נברא מלאך, ונגד השר של עשיו עיקר התקנה נגדו, היא קרי"ש להכניעו, וז"ש והיה בית יעקב אש ובית עשיו לק"ש, ר"ת ק'ריאת ש'מע, כמ"ש במגלה עמוקות על פסוק כה תאמרן לאדני לעשיו זה הוא קריאת שמע, ויש לרמז בתבת ממ"ש ר"ת מ'קבלת מ'לכות ש'מים, היינו המלאכים היוצאים מכוונת קרי"ש הוא העיקר להכניע שר של עשיו

תפארת שלמה

וירא יעקב מאוד ויצר לו ונראה דהנה האדם שבא לו ח"ו איזה יראה גשמיות, צריך להפשיט ממנה ולהדבק ביראת ה' ויעקב אבינו ע"ה רצה להפשיט עצמו מיראה זו של עשו ולא היה יכול כמ"ש וירא יעקב מאוד, וזהו ויצר לו על שהיה ירא מעשו, כי מי שהוא מדבק ביראת ה' בשלימות, אינו מפחד משום דבר, ובטוח בה' יתברך שלא יוכל האדם להזיק לו שום בריה שיש לו חלק יראה, וזהו כי ירא אנכי אותו וע"כ ביקש הצילנו נא וכו'

אורח לצדיק

הצילנו נא מיד אחיו מיד עשיו דעשיו הוא הסט"א, הוא מלאך המות הוא יצר הרע, ובקשת יעקב היה הצילנו נא שלא יהיה עשיו אחי, וזה מיד "אחי" מיד "עשיו" שלא יתגלגל שהיצר הרע יהיה אחי שפעמים ח"ו היצר הרע מסית לעבירה, ולעין אדם מראה מצוה, ועל דרך זה מתקרב לאדם ללכוד במהרה לעשות עבירה והבן

קדושת לוי

ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל ויהו עוקר מלבו וחוזר להתדבק דאם בא לו להאדם איזה פניה ח"ו והוא עוקר מלבו וחוזר להתדבק בעבודה בלתי לה' לבדו, עי"ז נותנים לו מן השמים הארה נפלאה וזה שאמר הכתוב ויזרח לו השמש הוא הארה מן השמים, כאשר עבר את פניאל מלשון פניה, וע"י שעבר והעביר זאת הפניה, זרח לו השמש.

שומר אמונים

שלחני כי עלה השחר וגו' איך הכיר בו יעקב שהוא שרו של עשיו אולי הוא מלאך קדוש, דהרי שאל לשמו וא"ל למה זה תשאל לשמי, אלא ממה שאמר לו שלחני כי עלה השחר וצריך אני לומר שירה, הבין יעקב אביו ע"ה מי הוא ומאיזה צד הוא, ואמר לו באם אתה צריך לומר שירה צריך אני לידע מזה, וכי שאלתי אותך על מעשיך, אם כן ודאי אינך מלאך קדוש, אלא כל רצונך להתפאר במעשיך כדי ללכוד גם אותי ברשת ההתפארות אבל לא תוכל לי.

חוקי חיים

נסעה ונלכה ואלכה לנגדך שבעיני הבגדים והלבוש יהיו שניהם בשווה, ואילו בשאר ענינים לנגדך, תוכל לילך בדרך אחר ממנו, והשיבו יעקב הילדים רכים, אם כי אני כשל עצמי לא מפחד להתקלקל ע"י הבגדים, אבל הילדים יתקלקלו עי"ז ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם, וכוונתו היה כדי שיוכלו לפתותו מעט מעט, ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדוני, אין רצוני רק למצוא חן בעיני השי"ת ולא תוכלו לפעול מאומה

הרה"ק מהר"י מבעלזא זי"ע

שמך יעקב לא יקרא עוד שמך יעקב ר"ל שתהיה בבחינת עקב, אבל יקרא שמך יעקב כי אם ישראל יהיה שמך, ר"ל שבאמת תהיה עובד השם ותהיה במדרגת ישראל מדרגה גדולה, לי ראש, שיהיה לך המוחין גדולים, רק תחזיק עצמך בבחינת עקב בהכנעה אמיתית לפני השי"ת

אמרי יוסף

קול קראלי – 074-7962278

עובדות חיים

הוסוסים? אמרו לו הצדיקים, אנו הרי נשארנו אותם זושא ואלימלך כשהיינו, רק המרכבה והוסוסים נתחדשו, חשבנו איפוא שכבודו רוצה לארח את הוסוסים ולתת לפניהם מספוא.

ויאבק איש עמו (ל"ב - כ"ה) מסופר על הגאון רבי אייזיל חריף זיע"א, שביקר אצלו אחד הרבנים הרפורמיים מארצות המערב. החלו שניהם לשוחח בדברי תורה, ורבי אייזיל התרשם שאמנם מקצת תורה יש בו, אבל אינו מהדר במצוות, ואף אין בו קורטוב של יראת שמים. אמר רבי אייזיל לאורח, על הכתוב בפרשתנו "ויאבק איש עמו" מצינו בגמרא (חולין צא) שתי דעות, לפי דעה אחת כגוי נדמה לו, ולפי דעה אחרת כתלמיד חכם נדמה לו. ולכאורה יש מקום לתמוה, כיצד הגיעו חכמינו להציג את שרו של עשו בשתי דמויות קיצוניות השונות כל כך זו מזו? אולם, המשיך רבי אייזיל בחיור, לאחר שהכרתי אותך בשיחה הארוכה שקיימנו, הוא אני עתה, כי אפשר ואפשר שיהיה איש אחד מחצה על מחצה חצי גוי וחצי תלמיד חכם.

עם לבן גרתי (ל"ב - ה') הרה"ק רבי חיים מצאנז זיע"א שישב פעם בשלחנו הקדוש, אחז בזקנו שיוורד על פי מדותיו ואמר "עם לבך גרתי" הנה הלבין כבר זקני "ואחר עד עתה" ואנכי מתמהמה כל הימים ועדיין לא חזרתי בתשובה. כעבור רגע של שתיקה חזר וסיפר: בעיר ליזענסק היו עסקני ה"חברה קדישא" אנשים פשוטים מאד וקטני דעת כיון שהגיעה שעתו של הרבי ר' אלימלך להסתלק מן העולם באו ואמרו לו: רבי התודה על מעשיך, השיב להם רבי אלימלך: "היכן הייתם כל הימים עת ישבתי ליד השולחן ואלתי צלחת מלאה בשר לתיאבון? הלא אז עדיין היה בי הכח לשוב, מה לכם כי באתם עתה בהיותי חדל אונים, ואחרי שסיפר להם איך היה מרבה לאכול ולשתות, חזר ופירט חטאים אחרים שכביכול נכשל בהם, וכך חשב ומנה את החטאים שכל אחד מהנוכחים שם עבר, והתייפחו בבכיה גדולה, ולא זזו משם עד שנעשו כולם בעלי תשובה אמיתיים

ויהי לי שור וחמור (ל"ב - ו') מסופר על האחים הקדושים רבי זושא ורבי אלימלך זיע"א, שלפני שנתפרסמו ערכו גלות, והיו מחזרים בעיירות כאביונים. בכל פעם שהגיעו לעיר לודמיר לא נמצא להם מקום לינה אלא אצל חסיד אחד ר' אהרן שמו. לימים כשנתפרסם שם בעולם הגיעו פעם ללודמיר במרכבה רתומה לוסוסים. יצא לקראתם גביר גדול מנכבדי העיר והזמינם ללון בביתו. לא אמרו לו, לא הן ולא לאו ושילחוהו לביתו. כשנכנסו העירה פנו תיכף אל ביתו של ר' אהרן, וביקשו מהבעל העגלה להביא את המרכבה עם הוסוסים אל בית הגביר. ונשאר ללון אצל ר' אהרן. למחרת השכים הגביר לחפשם, וכשלא מצא אותם, לא הסתיר את כעסו, מדוע זה לא סרו אל ביתו, ולמה שלחו אליו את

פרנס השבוע

הר"ר **מנחם דוד ניילנגר** הי"ו

ממקורבי מרן רבינו עט"ר שליט"א

ומחשובי אברכי קהילתינו הק' בבני ברק

לרגל הולדת הבן והכנסתו בבריתו של אע"ה

וקריאת שמו **אברהם שמואל ראובן** ני"ו

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה מכל יו"ח

מבצרי התורה והחסידות התאחדות תלמידי וחסיד

קראלי

ע"ש רבותינו הק' זיע"ע - בנשיאות מרן רבינו שליט"א

עולו ואתכנשו להילולא דצדיקיא

לרגל יומא דהילולא קדישא של רבינו הגדול האי רעיא מהימנא קדישא שר התורה והחסידות גאון ישראל וקדושו עמוד ההוראה המנורה הטהורה פועל הישועות

כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק זצוק"ל

רבינו הק' הגה"צ ר' יצחק צבי משה בהגה"צ ר' אביגדור מוזס זיע"א החל ביום רביעי פרשת ויגש ד' טבת תשפ"ב

תתקיים עליה המונית ותפילת רבים

בציונו הק' שרבים נושעו בו

בבית החיים סגולה פתח תקוה

(חלקת הרבנים ליד ספינקא סמוך לכביש)

רחמנא אידכר לן בזכותא דמשה רעיא מהימנא

מוסדות קראלי בארה"ק

ע"ש רבותינו הק' זיע"ע - בנשיאות מרן רבינו עט"ר שליט"א

כסא דנחמתא

שגורה בזאת להאי צורבא מדרבנן האברך החשוב הנודע בשערים כליל המעלות והמידות שוקד והוגה בתורה וחסידות יומם ולילה

הרה"ג **ישראל יוסף נחמן ריס** שליט"א

חתנו חביבו ויקירו של

מרן רבינו עט"ר שליט"א

ולאביו המחותן החשוב

הרה"ח אריה זכריה שליט"א

ולאחיו החשוב ממקורבי מרן שליט"א

הרב **שמעון משה יצחק** הי"ו

ולכל בני המשפחה הרוממה

על אבלם הכבד בפטירתה הפתאומית

בדמ"י ימיה של אמם/זוגתו

האשה הצדקנית והחשובה ע"ה

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

המשתתפים בצערכם ובאבלכם

בית מרן רבינו שליט"א רבנן ותלמידיהון מרכז אמונת חיים

הפצת גליון השבוע

לע"נ

הרה"ק **אברהם דב צצוק"ל**

בן הרב דוד זצ"ל

בעל **הבת עין מאוריטש** זיע"א

לזכר עולם יהיה צדיק

רביה"ק **יצחק צבי משה** זיע"ע

בן רבינו אביגדור ב"ר משה זצ"ל

מקראלי

נלבע ד טבת תשעט

לעילוי נשמת

הגה"צ **משה וועבר** זצוק"ל

בהרה"צ מרדכי זצ"ל

נלבע יב כסלו תשפא

ת. נ. צ. ב. ה